

Posudek oponenta bakalářské práce

Název práce: Teorie metafory Paula Ricoeura v kontextu jeho polemiky se strukturalismem

Autor práce: Jonáš Waloschek

Bakalářská práce kolegy Jonáše Waloscheka představuje poučený a kultivovaně napsaný text. Zabývá se zejména teorií řeči a metafory u Paula Ricoeura. Tuto teorii konfrontuje s de Saussurovými názory na jazyk a promluvu a také s Jakobsonovou teorií metafory. Nejprve se kolega Waloschek úspěšně vyrovnává s de Saussurovými poznámkami o rozdílu mezi synchronií jazykového systému a diachronií jeho změn a také s de Saussurovými poznámkami o povaze jazykového znaku. De Saussurovy úvahy následně kolega Waloschek přehledně a dostatečně přesně konfrontuje s Ricoerovým zdůrazněním role diskurzu, kontextu, reference a významu v jazyce. To všechno se však v práci ukazuje jako příprava před konfrontací Ricoeurova pojetí metafory, kterou je možné označit za vyhrocení procesu proměny jazykového systému na základě událostí používání slov v diskurzu, se strnulou koncepcí Jakobsonovou, která metaforu považuje za provedenou záměnu alternativních slov.

Úvahy sledovaných myslitelů předkládá kolega Waloschek přehledně a promyšleně.

Konfrontace názorů obou myslitelů, kterými se ve své práci zabývá zejména, je podána výstižně. Deformací se autor bakalářské práce nedopouští, ani když referuje k úvahám dalších autorů (Lévi-Strauss, Benveniste Austin, Frege, Jakobson). Domnívám se, že jediná kritická výhrada se může týkat charakterizace strukturalisticky orientovaných autorů, kterými se text zabývá. S předpokladem toho, že de Saussure je „strukturalistou“ – on samotný se však za strukturalistu neoznačuje a s termínem „struktura“ ve vlastních úvahách nepracuje – se úvahy některých francouzských myslitelů 60. let, přičemž je v bakalářské práci zmiňován Lévi-Strauss, označují jako úvahy „pozdního stádia strukturalismu“ (s. 18). Je však zapotřebí zdůraznit, že 60. léta Francii nejsou obdobím jakési pozdní fáze strukturalismu, ale naopak obdobím, ve kterém se strukturalistické přístupy teprve skutečně prosazují, a samotný Lévi-Strauss je naopak nezdědka označován za průkopník strukturalismu ve Francii.

Tato zmíněná zkratkovitost ve formulaci však úroveň bakalářské práce Jonáše Waloschka nesnižuje. Považuji ji za **výbornou**. Obsahově je na vysoké úrovni, stylistických nedostatků je v ní minimum a po stránce formální je naprosto v pořádku. Samozřejmě ji tedy **doporučuji k obhajobě**.

V Praze, dne 7. 9. 2017

PhDr. Miloš Ševčík, Ph.D.